

Stromy

Václav Koubek

Sleduj někdy z vlaku stromy
co proti kráčí
co neví že jdou tam kde tys byl
hedej bohatství
ty stromy stejně jako lidé
maj každý jiný kmen
bijí se o prvenství jen
bijí se o prvenství jen

Jsou stromy slabé
co chtěj držet meze
a stromy drsné
krotící blesk
a stromy vrby
co stále si zoufaj
a stromy duté
co duní lží
a všechny ty stromy
jakoby
jakoby neví
že skončí spolu v jednom nádraží
že skončí spolu v jednom nádraží
až zastaví

Lehni si někde do stráně
a zavři oči svý
a počítej zvuky které z dálky
k tobě doznějí
ty zvuky stejně jako chvíle
mění stále hlas
jsou čím dál
tím víc po nich voláš
čím jsou dál
tím víc po nich voláš

Ozývaj se vlaky
co lidi k lidem vezou
a rouhaj se pily
že nebude les
a zpívaj ptáci
že kytky zase kvetou
a tráva si šeptá
co čeká déšť
a všechny ty zvuky
maj stejnou řeč
hledej sám a uslyšíš se sám
hledej sám a uslyšíš se sám
ho ho